

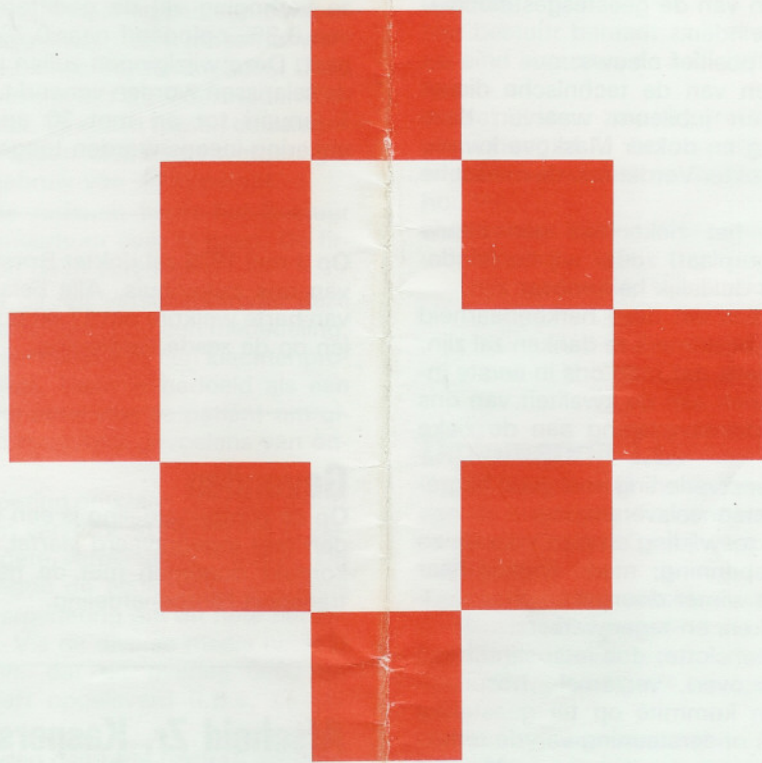
monitor

kontakblad voor het personeel

van de „stichting het juliana ziekenhuis“, koning lodewijklaan 401

april 1979, 8e jaargang nr. 7

---

juliana
ziekenhuis

Van de redactie

Of het nu komt als nasleep van de lange winter of dat het uur minder slaap door de zomertijd daarvan de oorzaak is: wij zijn totaal uitgeput. Voeg daarbij het feit dat wij de afgelopen maand van drie prominente medewerksters afscheid moesten nemen en u kunt zich een vage voorstelling maken van de geestesgesteldheid, waarin wij ons bevinden.

Gelukkig ook wat positief nieuws.

De heer Teunissen van de technische dienst vierde zijn zilveren jubileum waarvan deze maand een verslag en dokter Maskova kwam, als opvolger van dokter Verdenius, de medische staf versterken.

Bovendien kreeg het ziekenhuis een nieuw beeldmerk (zie voorplaat) zodat wij nu (eindelijk) voor iedereen duidelijk herkenbaar zijn.

Wij hopen overigens dat deze herkenbaarheid niet alleen aan dit beeldmerk te danken zal zijn; wij hopen nog steeds dat men ons in eerste instantie zal herkennen aan de kwaliteit van ons eindprodukt: de dienstverlening aan de zieke mens.

Wie het begrip dienstverlening heel goed begrepen heeft is de personeelsvereniging.

Zij zorgt met veel toewijding en élan voor de zo broodnodige ontspanning; mede dankzij haar werk zijn wij deze winter doorgekomen.

Lezers, medewerkers en tegenwerkers.

Wij verzoeken u tenslotte: doe iets, schrijf een artikel (desnoods over), verzamel „hospitaal-tjes“ of richt een comité op ter geestelijke en/of lichamelijke ondersteuning van de redactie van

Monitor

april 1979, 8e jaargang no. 7

Redactie:

P. Bakker Schut (hoofdred.)

A. G. Zimet (plv. hoofdred.)

Zr. H. J. van den Berg

Zr. G. Kleinpaste-Küpers

Mej. A. van Kranen (illustraties)

W. A. van Seters en Zn. (foto's)

Mej. M. H. Snel (sekr.)

Inleverdatum van kopij en advertenties
vóór de 10e van de maand bij het sekretariaat

Mededelingen

Het trendvoorschot per 1 januari 1979 is vastgesteld op 2,2% met een minimum van f 38,50 per maand en met een maximum van f 76,39 per maand als gevolg van de aftopping van de prijskompensatie bij een jaarsalaris van f 45.000,— inclusief vakantie-uitkering. Op deze verhoging zal de gedifferentieerde korting van 0,3% oplopend naar 0,7% worden toegepast. Deze wijzigingen zullen per 1 mei 1979 in de salarissen worden verwerkt. Over de periode 1 januari tot en met 30 april 1979 zal een uitkering-ineens worden toegekend.

Op 3 mei 1979 zal dokter Borst afscheid nemen van ons ziekenhuis. Alle belangstellenden zijn van harte welkom om 17.00 uur in de kollegzaal op de zesde verdieping.

Gevonden

Op de röntgenafdeling is een trouwring gevonden met ingegraveerd jaartal. De verliezer kan contact opnemen met de heer Th. J. Licht, transport röntgenafdeling.

Afscheid Zr. Kaspers

Op 6 april j.l. heeft Zr. J. W. Kaspers i.v.m. het bereiken van de 60-jarige leeftijd afscheid van ons ziekenhuis genomen.

Op haar uitdrukkelijk verzoek vond dit afscheid in besloten kring plaats.

hospi-taal

De POC (post operative care)-ruimte wordt in ons ziekenhuis ook wel uitslaapkamer genoemd. Maar een patiënt, die verklaart dat hij na de operatie wakker werd in de bijslaapkamer, dient o.i. niet serieus te worden genomen . . .

Uit het bestuur

Het bestuur heeft het idee, dat U wel belangstelling zult hebben voor hetgeen in het bestuur besproken wordt. Daarom zult U voortaan via Monitor op de hoogte worden gehouden.

— Kortgeleden heeft de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne een computer tomograaf toegewezen aan de samenwerkende ziekenhuizen in de Stedendriehoek. Deze zal worden geplaatst in het St. Geertruiden Ziekenhuis in Deventer. Er zullen tussen de samenwerkende ziekenhuizen afspraken worden gemaakt over het gebruik van dit apparaat.

— Om praktische redenen heeft het bestuur besloten tot linnenverhuur over te gaan. De firma Hokatex zal dit gaan verzorgen.

— Hoewel het U bij het verschijnen van deze Monitor al bekend is, toch nog een mededeling, dat het bestuur heeft besloten een klachtenprocedure in te stellen. Deze is bedoeld als een hulpmiddel ten behoeve van de patiënt om uiting te geven aan mogelijke gevoelens van ongenoegen.

— Er is nogal beroering ontstaan over het tekort aan verplegend en verzorgend personeel in ziekenhuizen en andere verpleeginrichtingen. Op 28 maart j.l. belegde de Nationale Ziekenhuis Raad een extra vergadering om dit hete hangijzer te bespreken. Via de diverse media heeft U kunnen vernemen, dat dit overleg 5000 arbeidsplaatsen heeft opgeleverd (i.p.v. de gevraagde 10.000).

— Enige tijd geleden deed het bestuur een verzoek aan Burgemeester en Wethouders van Apeldoorn om in te stemmen met een concept-huishoudelijk reglement en een concept gewijzigde statuten.

Daarop is als antwoord gekomen, dat door B en W een werkgroep is ingesteld, die hen moet adviseren over voor- en nadelen van verschillende beheersvormen van het Juliana Ziekenhuis.

Op grond van een door deze werkgroep opgesteld tussentijd rapport zijn B en W van oordeel, dat de band tussen de Gemeente en het Juliana Ziekenhuis verbroken moet worden.

De werkgroep gaat nu bekijken of dat mogelijk is, welke problemen dat zou geven en welke oplossingen aangedragen kunnen worden.

Binnen een half jaar moeten zij klaar zijn met dat onderzoek.

Het bestuur heeft B en W geantwoord het resultaat van het onderzoek af te wachten en tevens verzocht **grote** aandacht aan de rechtspositie van het gehele personeel te besteden.

— Waarschijnlijk heeft U allen het nieuwe patiëntenboekje al gezien. Daarin is het nieuwe beeldmerk van het Juliana Ziekenhuis verwerkt. Het laten ontwerpen van een beeldmerk is een uitvloeisel van het rapport over public relations, dat de heer Van Santen op verzoek van het bestuur heeft uitgebracht.

— 1 Mei 1980 gaat Zr. van der Weg ons wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd verlaten.

Het bestuur beraadt zich al over opvolging en zal eind augustus de sollicitatie-procedure starten.

— Het bestuur zou het prettig vinden van U te vernemen, of U het op prijs stelt regelmatig over bestuurszaken op de hoogte te worden gehouden.

Uw reacties kunt u richten aan het sekretariaat van Monitor.

M. W. Boelkens-v. d. Heijden
sekr. bestuur

Diplomerings I.C.

Op 20 maart vond de diploma-uitreiking plaats aan de kursisten, die de inservice-opleiding Intensive & Coronary Care met goed gevolg hadden beëindigd.

Tijdens een korte plechtigheid dankte dokter B. S. Bulstra de kursisten voor de moeite die ze zich getroost hebben om deze, toch niet eenvoudige, opleiding tot een goed einde te brengen.

Het examen was zwaar; voor twee van de acht kandidaten bleek het helaas te zwaar te zijn.

Des te hoger mag de prestatie van het gelukkige zestel worden aangeslagen.

Namens alle lezers van Monitor: van harte geluk gewenst; het is een geruststellende gedachte op zo'n belangrijke afdeling vakbekwame kollega's te weten.

Afscheid dokter Verdenius

Op 2 april nam dokter H. A. Verdenius afscheid na bijna 27 jaar als anaesthesiste in ons ziekenhuis gewerkt te hebben.

Zij achtte de tijd gekomen om haar aesculaap aan een jongere over te dragen; zie ook de introductie van dokter Maskova elders in dit blad.

Ook bij deze afscheidsreceptie geen officiële sprekers, maar wel een lange stoet belangstellenden die dokter Verdenius de hand kwam schudden.

Onder hen waren veel gepensioneerden, die deze gelegenheid te baat namen om de laatste nieuwtjes uit te wisselen.

Een zeer geanimeerde receptie met veel mensen en ook veel kado's; voor dokter Verdenius een plezierige herinnering aan het eind van een zeer actieve periode.

Monitor wenst dokter Verdenius nog veel gelukkige en gezonde jaren.

Nieuw lid medische staf

Per 1 april j.l. is mevr. M. Maskova-Zemanova toegelaten tot de medische staf van ons ziekenhuis.

Na het gymnasium begon mevrouw Maskova in 1966 te Praag, haar medicijnenstudie die zij 6 jaar later afrondde. Daarna specialiseerde zij zich gedurende 3½ jaar in de anaesthesiologie in een perifeer Tsjechisch ziekenhuis, waar zij na het beëindigen van haar opleiding nog 1½ jaar als anaesthesiste werkzaam is geweest.

Na haar aankomst in Nederland is zij tot januari 1978 verbonden geweest als wetenschappelijk medewerkster op de afdeling anaesthesiologie van het Radboud Ziekenhuis te Nijmegen. Van januari 1978 tot haar komst in ons ziekenhuis werkte zij als anaesthesie-assistente in het Radboud Ziekenhuis in verband met een aanvulling op haar opleiding tot anaesthesiste.

Mevrouw Maskova die 32 jaar oud is, woont momenteel bij haar ouders in Apeldoorn, die de zorg voor haar jongste dochter van 8 jaar op zich nemen als zij afwezig is. Haar oudste dochter van 10 is met haar echtgenoot nog in Tsjechoslowakije. Over enige maanden verwacht mevrouw Maskova haar dochter in Nederland te kunnen begroeten. De overkomst van haar echtgenoot, die internist is, zal echter, zo vreest zij, meer tijd vergen.

M. „U bent de tweede vrouwelijke anaesthesiste die in korte tijd onze gelederen is komen versterken. Kiezen meer vrouwen dan vroeger tegenwoordig dit beroep!”

M.-Z. „Ik meen van wel. Wat mij persoonlijk betreft, hoewel het een overwegend technisch beroep is, geeft het mij veel voldoening, omdat het een „akueel” vak is, een vak dat actie vereist. Ik geloof dat ik daar meer voor geschikt ben dan voor een „rustiger” specialisme”.

M. „Wat was de reden, dat u in Nijmegen een aanvullende opleiding heeft gevolgd?”

M.-Z. „Zoals ik al gezegd heb, heb ik mijn opleiding gehad in een perifeer ziekenhuis. Grotere

en ook meer gespecialiseerde ingrepen zoals hartchirurgie, hart catheterisatie en grote neurochirurgische ingrepen bijvoorbeeld werden daar niet verricht, vandaar de noodzaak van een aanvullende opleiding”.

M. „Wat zijn uw ideeën over het voorbereiden van een patiënt op de operatie?”

M.-Z. „Het gesprek dat je met de patiënt voert vóór de operatie vind ik ontzettend belangrijk. In Tsjechoslowakije heb ik al geleerd: een goed gesprek is beter dan een goede premedikatie! Ik heb het ook nooit zonde van mijn tijd gevonden om met patiënten te praten, dikwijls over alles en nog wat, vragen beantwoorden, en dan te bemerken, dat het ze vaak duidelijk oplucht. Patiënten moeten met iemand praten om gerust gesteld te worden en ik vind het dus één van de belangrijkste dingen”.

M. „Heeft u nog wensen voor de toekomst?”

M.-Z. „Daar kan ik op deze korte termijn, dat ik hier werk, nog weinig over zeggen. Wat de anaesthesie-apparatuur betreft, sluit ik mij helemaal aan bij de al bestaande wens, dat deze apparatuur op de verschillende operatiekamers min of meer gestandaardiseerd wordt, hetgeen het bedieningsgemak zeker ten goede zal komen”.

Monitor wenst mevrouw Maskova in alle opzichten veel geluk voor de toekomst, en een plezierige tijd in ons ziekenhuis.

Monitor in gesprek met H. J. Ronner, vormgever

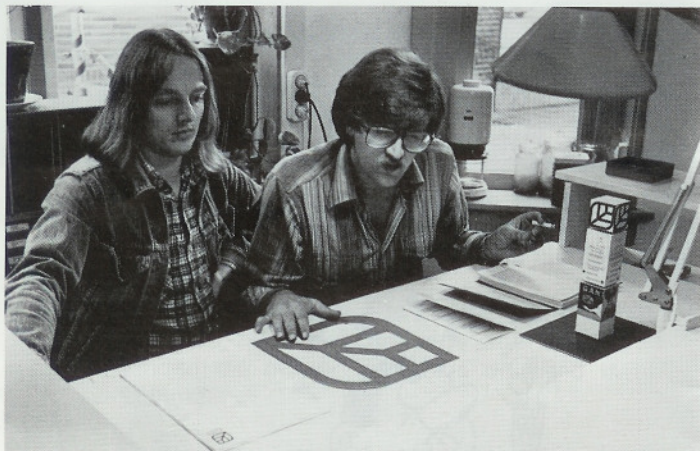
Op de voorpagina prijkt het nieuwe beeldmerk van ons ziekenhuis. Dit is ontworpen door de heer H. J. Ronner, oudste firmant van Tik Design B.V. te Apeldoorn. Zijn kollega is de heer R. Goedkoop, (gehuwd met een oud-verpleegkundige van ons ziekenhuis).

M. Hoe noemt men Uw beroep?

R. Wij zijn grafisch en ruimtelijk vormgever. Wij werken zowel grafisch, dus tweedimensionaal als ruimtelijk, driedimensionaal. Wat het laatste betreft: Wij geven b.v. bij bouwprojecten adviezen aan de architect met betrekking tot de artistieke vormgeving.

M. Hoe komt men als kunstenaar (want dat zijn ontwerpers toch) in dit vak terecht?

R. Als je van de kunstakademie komt heb je de keus uit twee richtingen: of je wordt individueel kunstenaar met alle lusten, maar vooral lasten van dien, of je gaat voor de reclame werken. Dan wordt je door de kommercie misbruikt met als enig doel: verkopen.

De heren R. Goedkoop (l) en H. Ronner met een van hun zeer bekend geworden ontwerpen.

Wij hebben bewust een tussenweg gekozen, waarbij wij onze creativiteit kunnen laten werken, onze boterham kunnen verdienen en niet door anderen geëxploiteerd worden. Heel belangrijk bij ons is de basisfilosofie achter ons werk. Wij stellen ons altijd eerst de vraag wat zijn we nu precies aan het doen. Onze vormge-

ving moet functioneel zijn; Wij willen het artistieke en het doelmatige met elkaar verenigen. Neem bijvoorbeeld het nieuwe patiëntenboekje; dat moet niet alleen praktisch, doch ook vriendelijk zijn. Het moet de mensen die het lezen op hun gemak stellen en de nodige informatie verschaffen. Als zodanig hebben wij dit tezamen met de schrijver en de fotograaf opgebouwd.

M. Doordat elke opdracht een bepaald budget heeft zal de kunstenaar zich beperkingen moeten opleggen. Ervaart de vrije kunstenaar dat niet als hinderlijk?

R. Het budget bepaalt inderdaad heel veel. Om met deze beperkingen te kunnen werken is deels een kwestie van aanleg deels van ervaring. Het hoeft niet altijd zo duur te zijn; soms kun je met goedkopere materialen hetzelfde effect bereiken. Ook artistiek gezien moet je wel eens compromissen sluiten. Je gesprekspartners (opdrachtgevers) zijn mensen, die geen inzicht hebben in het werk van de kunstenaar. Dat kan ook niet en daar moet je dus rekening mee houden. Maar als je ontwerp goed is, dan kan je meestal je opdrachtgever daarvan wel overtuigen. Als je dat niet lukt moet je je serieus afvragen of het ontwerp wel goed is.

M. Hoe bent U met ons ziekenhuis in contact gekomen?

R. Ik ben benaderd door de heer van Santen (onze public relations adviseur, red.). Hij kende mij niet persoonlijk maar een kollega van hem heeft onze naam genoemd. De opdracht heb ik van het ziekenhuis gekregen.

Het ontwerpen van een beeldmerk en een patiëntenboekje is eigenlijk nog maar een begin. Het ziekenhuis zou een hele eigen huis-stijl moeten hebben die opvalt als zijnde specifiek voor deze instelling. De herkenbaarheid is essentieel. Het creëren van zo'n huisstijl is meer omvattend dan het ontwerpen van een patiëntenboekje; hiermee is tenminste een half jaar gemoeid.

Hopelijk hebben onze contacten met het ziekenhuis hier een denkproces op gang gebracht. De patiënt moet zich in een ziekenhuis op z'n gemak voelen; een goede vormgeving kan hier toe een belangrijke bijdrage leveren.

Afscheid Zr. Hendriksen

Op 30 maart nam Zr. E. Hendriksen, waarnemend hoofdverpleegkundige op B3, afscheid van ons ziekenhuis.

Helaas vond dit afscheid i.v.m. haar gezondheidstoestand enigszins vervroegd plaats.

Zr. Hendriksen had de moed om op 41-jarige leeftijd met de opleiding tot verpleegkundige te beginnen.

Nadat zij deze met goed gevolg had doorlopen kwam ze al vrij snel in een staffunctie terecht.

Sinds 1973 was haar functie waarnemend hoofd in de staf van B3.

Tijdens de afscheidsreceptie werd op uitdrukkelijk verzoek van Zr. Hendriksen niet gesproken. Niet officieel tenminste, want gesproken werd er genoeg.

Vele oude bekenden waren aanwezig en allengs vulde de kollegezaal zich met een gezellig gezemoes.

Drankjes en hapjes verhoogden de sfeer en op deze dag bleek, dat ook zo'n informeel afscheid een sfeervol gebeuren kan zijn.

Zr. Hendriksen werd ook goed in de kado's gezet.

Zo zag uw redactie o.a. enige fraaie bloemstukken, een camera een glazen karaf en een boekwerk op de kadotafel prijken.

Zr. Hendriksen, ook namens Monitor een heel goede „derde fase" gewenst, blijf gezond en geniet van de welverdiende rust.

Dat u Monitor nog lang moge ontvangen!

Terugblik op het werktheater met

„Als de Dood"

„Komt u toch vooral op tijd i.v.m. ruimtegebrek" stond er op de stencils, die verspreid werden op elke afdeling van het ziekenhuis. Let wel: op elke afdeling hingen ze in de daarvoor bestemde ruimtes en tijdens de koffiepauzes werd ook nog eens aandacht aan het werktheater besteed.

Om nog een zitplaats te krijgen gingen we er op tijd heen. Nou, zitten konden we wel, zelfs languit liggen en genieten van het boeiende spel; ruimte was er genoeg. Hoezo dan? Het was in de blauwe zaal en zo groot is die ruimte toch niet? De grootte valt wel mee hoor, er waren echter maar $\pm$ 60 personen die een plaats nodig hadden. Waarschijnlijk mensen, die van het spel over hun werk een indruk van de voors en tegens wilden krijgen. en die kregen ze op een soms ontroerende manier doordat de spelers zich enorm goed in de wisselende rollen konden inleven.

Wij konden dit doorgeven aan onze kollega's,

Zilveren jubileum G. Teunissen

Op 12 april vierde de heer Teunissen, onderhoudsbankwerker bij de Technische Dienst, zijn 25-jarig dienstjubileum.

Een welkomstaplaus weerklonk toen hij, vergezeld van zijn familieleden, de feestzaal binnentrad; de heer Bottinga mocht daarna de gasten verwelkomen en namens de directie de jubilaris toespreken.

Precies 25 jaar geleden was de heer Teunissen begonnen als stoker. Zijn functie heeft zich in de loop der jaren aanzienlijk gewijzigd; eerst de overgang van steenkool naar zware stookolie en daarna is hij van lieverlee meegegroeid in het helpen oplossen van technische problemen. Een belangrijk onderdeel van zijn taak is de laatste jaren geweest de gas- en zuurstofvoorziening. Dit verloopt geruisloos en dit is het grootste compliment, dat men kan geven. Want fouten hierbij kunnen rampzalige gevolgen hebben en gelukkig zijn wij daarvoor steeds gespaard gebleven. Daarnaast was en is de heer Teunissen ook nog argrariër; ook dit vraagt een instelling van hard werken.

De heer Bottinga beschreef de jubilaris als iemand van weinig woorden en met een grote mate van kollegialiteit. Namens de directie bedankte hij hem voor de getoonde inzet en betrok ook mevrouw Teunissen in de hulde. Zij kreeg een bos bloemen, terwijl de jubilaris de bekende enveloppe met inhoud en de traditionele vloeibare versnapering ten deel viel.

De heer Aberson sprak, bij afwezigheid door ziekte van de heer Loois, namens de afdeling. Hij memoreerde dat de heer Teunissen eigenlijk als tuinman zijn loopbaan begonnen was, doch na enkele maanden reeds de stokersfunctie kreeg.

In de avonduren sjuwde hij toen met cylinders met medische gassen door het ziekenhuis. Gelukkig is het sjuwwerk wat minder geworden dan vroeger.

Hij dankte de heer Teunissen voor zijn inzet en zijn goede zorgen en daarna boden de kollega's een huldeblijk aan in de vorm van een gesmeed kunstwerk, vervaardigd door de heer Hierck en de heren van de T.D. Het beeld „de stoker” was zeer kunstig gefabriceerd; zijn ingewanden bleken geheel uit rijksdaalders te bestaan.

Namens de medische staf feliciteerde dokter

Terra de heer Teunissen en bedankte hem voor de voortreffelijke wijze waarop deze zijn werk deed, onopvallend maar zeer betrouwbaar en steeds voor een ieder klaarstaand.

Dokter Terra strekte zijn waardering uit tot de hele technische dienst, die altijd de steeds weer rijzende problemen op technisch gebied blijkt te kunnen oplossen.

Mevrouw Teunissen kreeg bloemen en de jubilaris een set gereedschap met de allerbeste wensen voor de toekomst in dezelfde plezierige sfeer.

Tot slot beklom de heer Teunissen zelf het spreekgestoelte. Hij dankte allen voor de goede samenwerking in de afgelopen tijd en hoopte op dezelfde wijze te kunnen doorgaan.

Monitor hoopt dat ook en kijkt alvast uit naar het volgende jubileum over vijftien jaar, want bij leven en welzijn zit dat er nog in. Jubilaris van harte proficiat!

Personalia

UIT DIENST:

mej. A. K. Koekkoek (o.k.)
mej. H. F. Sysling (lab.)
mevr. N. v. d. Heuvel-v. Maanen (verpl.)
mej. M. H. Durkin (o.k.)
mej. E. Hendriksen (verpl.)
hr. W. Woudenberg (verpl.)
mevr. D. M. Jesse-Bosma (verpl.)

IN DIENST:

mej. B. G. W. de Wilde (apothek)er
mej. G. A. Haselroth (stag. diëtetik)er
mej. S. L. Liem (o.k.)

GEBOREN:

op 16-3-1979, Sabine, d.v. dhr. en mevr. Jesse-Bosma.
op 1-4-1979, Thijs Willem, z.v. dhr. en mevr. v. Wenum-Overmars.

LANGDURIG ZIEKEN:

Zr. H. A. L. Duyshart (verpl.)
Zr. P. C. Groen-Mathijssen (verpl.)
mevr. B. B. Kamphorst-v. Heerde (verpl.)
Zr. T. E. de Lange (verpl.)
Zr. H. Wiers (verpl.)

Dankbetuiging

Allen, die ik niet persoonlijk heb kunnen groeten wil ik langs deze weg het allerbeste toewensen.

Tevens wil ik u hartelijk bedanken voor de mooie kado's en de bloemen, die ik bij mijn afscheid heb gekregen. Het was geweldig!

E. Hendriksen

Dankbetuiging

Hierbij wil ik alle mensen, die op mijn afscheidsdag aanwezig zijn geweest heel hartelijk danken.

Dit afscheid in ons ziekenhuis was voor mij toch een hele belevenis.

Ik wens U allen het allerbeste toe.

F. Kaspers

Dankbetuiging

Al degenen, waarvan ik niet persoonlijk afscheid heb kunnen nemen wil ik heel hartelijk dankzeggen voor de enorm prettige samenwerking en het vertrouwen dat ik zo ruimschoots heb mogen genieten.

Mijn werktijd in het Juliana Ziekenhuis was helaas maar kort.

Toch ben ik blij deze ervaring te hebben meegeemaakt en ik hoop in mijn nieuwe werkring, het St. Franciscusziekenhuis in Roosendaal, dezelfde prettige sfeer te vinden.

Allen een zonnige toekomst toegewenst.

M. v. Gaalen-Smulders (nachthoofd)

hospi-taal

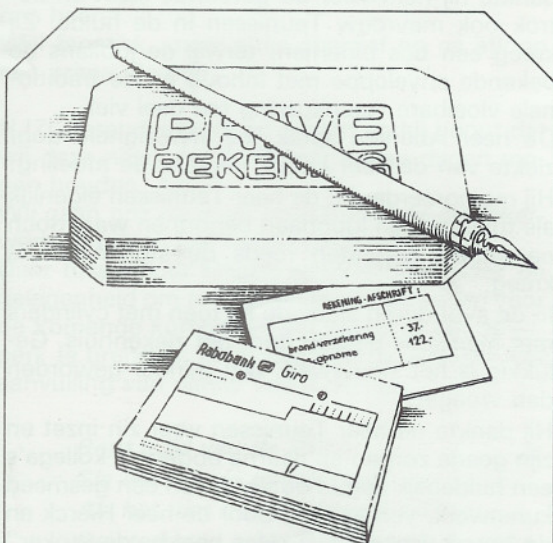
Patiënt aan de telefoon:

Juffrouw kan ik de oorarts spreken? Hij moet even naar mijn horentje kijken.

Telefoniste:

Het toestel is in gesprek; wilt u even wachten?

Patiënt: Wat zegt u??

Een privé-rekening bij de persoonlijke bank? Wel zo gemakkelijk!

Rabobank

geld en goede raad